

**ተፈጸመ ትስብእት፡ በኢትዮጵያ ማርያም ድንግል!
በብሥራተ ቅዱስ ገብርኤል፡ ዜናዌ ቃል!**

ለተወደድህና ለተከበርህ ኪዳናዊ ወንድሜና የክህነት ባልደረባዬ ሐኪም ዘርፉ/
ሀብተ ማርያም!

ከኪዳናዊው ቤተሰብህ ጋር እንደምን ነህ? እግዚአብሔር ይመስገን፡ እኛ ደኅና
ነን።

በዕለተ ሰንበት፡ ኅዳር ፳ ቀን፣ ፳፻፯ ዓመተ ምሕረት፡ በተለመደው የእጅ
ጽሕፈትህ ከትበህ፡ በደብዳቤ ቤት በኩል የላክህልኝ ህጻው ጦማርህ፡ ከነዐባሪው
ደረሰኝ። "እግዜር ይስጥልኝ!" ኹሉንም አነበብሁት።

አንብቤ እንደጨረስሁት፡ በውስጡ ስለሠፈሩት መልእክቶች፡ "ዕፁብ ድንቅ!"
ብዬ፡ መጀመሪያ፡ ቸሩ ፈጣሪዬንና ቅድስት እናቱን አመስገንሁ። ቀጥሎም፡ አንተን፡
የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያና መሣሪያ የኾንኸውን፡ ኪዳናዊ ወንድሜን መረቅሁ።

ይህን መልስ የጻፍሁልህ፡ በ፲፱ኙ (ዐሥራ ዘጠኙ) ገጾቹ ውስጥ፡ በርካታ ቀኑም
ነገሮችን አካትቶ የያዘው ደብዳቤህ፡ የደረሰኝና ያነበብሁት መኾኔን ለማሳወቅ ብቻ
ሳይኾን፡ ካነበብሁት በኋላ፡ ያመረትሁትን የእውቀት ፍሬ፡ በጥቂቱም ቢኾን፡
እንደሚከተለው ልግለጽልህ ብዬ ነው፡-

፩ደኛ፡ ኢትዮጵያ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት፡ እስከዛሬ፡ ለ፯ሺ፭፻፯
ዓመታት፡ በመልካሙና በአማናዊው የነጻነት ህልውናዋ የኖረችው፤ ዛሬም፡ በዚያው
ህልውናዋ፡ በሕያውነት እየኖረች ያለችው፤ ወደፊትም፡ በዚህ ህልውናዋ፡ ለዘለዓለም
ሕያው ኾና የመኖርዋን እውነታ የምትቀጥለው፡ በእነማን፤ እንዴትስ እንደኾነ፡
በተጨማሪም ምስክርና በአስተማማኝ ይዞታ አረጋግጦ ለማሳየት፡ ሌላ ማስረጃ፡ ጨርሶ
አያስፈልገንም።

አንተንና ኪዳናዊ አክሊለ ሰማዕትን የመሰላችሁትን፡ እውነተኛች
የእግዚአብሔር እና የኢትዮጵያ ልጆች ያስገኘችው፤ አሳድጋም፡ ለዚህ ወግና ማዕርግ
ያበቃችው፤ በደብዳቤህ ውስጥ፡ ያሠፈርኸው፡ የኪዳናዊት ኢትዮጵያዊት፡ የቅድስት
ወለተ-ኢየሱስ - የእመቤት ብርዝነሽ ከፈኒ ዝክረ ነገር ብቻ፡ ለአስረጂነት ይበቃል።
በዚህም፡ እናንተን ብቻ ሳይኾን፤ ኹላችንን ኪዳናውያትንና ኪዳናውያንን፡
የእግዚአብሔርንና የኢትዮጵያን ልጆች፡ "እንኳን ደስ አለን!" እላለሁ።

፪ተኛ፡ "የቅኔ መምህርና መጋቤ ብሉይ" ከተባለው ሰው ጋር፡ በአንተ በኩል፡ በትጋትና በትዕግሥት አካሄደህ የፈጸምኸው፡ የአሳብና የአስተያየት ልውውጥ፡ የሚሞገስና የሚወደስ፡ ተልእኳዊ ተግባር ነው።

ይኹን እንጂ፡ ይህንኑ ሰውና እርሱን የመሰሉትን ሰዎች፡ በመጻሕፍት ማስረጃነት፡ ለማሳመን የማይቻል መኾኑ፡ በራሱ፡ በኢየሱስ መሢሕ፡ የተልእኮ ጊዜና ውጤት ታይቷል፤ እንደዚህኛው ሰውዬ፡ "የቅዱሳን መጻሕፍት ምሁራን ነን፥ ሊቃውንት ነን!" በሚሉት፡ በአይሁድና በመለኮታዊው መምህራችን መካከል በተደረገው ተመሳሳይ የንግግር ልውውጥ፡ እርሱ፡ የሰጣቸው የመጨረሻ የመልስ ቃል፡ ለዚህ እውነታ በቂ ማረጋገጫ ነውና። (ዮሐ. ፮፥ ፵፱-፵፯።)

ስለዚህ፡ አንተ፡ በቅንነት ወጥነህ የተነሣህበት ዓላማህ፡ ምንም እንኳ፡ ይህንኑ ሰው ለመጥቀም መኾኑ ቢታወቅም፡ ውይይቱ መቆም የነበረበት፡ "በተለይ፡ የንቡረ እድ፡ የትምህርታቸው ምንጭ ምንድር ነው?" ለሚለው ጥያቄው፡ «እግዚአብሔር ገልጸላቸው ነው! እግዚአብሔር መርጧቸው ነው! ...ወዘተ፥ የመሳሰሉትን እንድትነግረኝ አልፈልግም።» የሚለውን ቅርጥ አቋም" ባስታወቀህ፥ አንተም፡ ይህ፡ "ለእኔ፡ ከባድ ፈተና እና አጣብቂኝ ነበር።" ባልህበት ኹኔታ ላይ በተገኘህበት ጊዜ፡ ሊኾን ይገባ እንደነበረ፡ ልገልጽልህ የሚያስፈልግ ይመስለኛል።

ምክንያቱም፡ እንደምታውቀው፡ እኛ ኪዳናውያንና ኪዳናውያት፡ የቅዱሱ ኪዳን ተዋሕዶ ሃይማኖታችን በተመሠረተበት፡ በእግዚአብሔር እውነትና በመንፈስ ቅዱስ አምልካችን፡ አምነንና ተከትለን የምንኖረው፡ በፍጡራን እጅ በተጻፉት መጻሕፍት ሳይኾን፡ የሕይወት መጽሐፍ በኾነውና በመልካም ፍሬያማነት እየሠራ በሚታየው፥ የኪዳናዊት ወለተ ኢየሱስን በመሰለው ሕያው የሰውነት ጽላት ላይ፡ በመለኮታዊው እጅ በተጻፉት የእግዚአብሔር ቃላት ብቻ በመኾኑ ነው።

ይህንም እውነታ፡ "ወሀሎ ጽሑፍ፡ ውስተ መጽሐፈ ነቢያት፡ ከመ ይከውኑ ኩሎሙ፡ ምሁራን፡ እምነብ እግዚአብሔር፤ ወኩሎ እንከ፡ ዘለምዐ በኅብ አቡየ፡ ተምሂሮ፡ ይመጽእ ኅቤየ።"

ማለትም፡ "ኹሎም፡ ከእግዚአብሔር የተማሩ እንደሚኾኑ፡ በነቢያት መጽሐፍ፡ የተጻፈ ቃል አለ፤ እንግዲህ፡ ከአባቴ የተገለጸለትን የሰማ፥ የተማረም፡ ወደእኔ ይመጣል።" የሚለው መለኮታዊ ቃል ያረጋግጠዋል።

ስለዚህ፡ የዚሁ፡ "የቅኔ መምህርና መጋቤ ብሉይ" የተባለው ሰው አቋም፡ ይህን መለኮታዊ ቃል፡ ፈጽሞ የሚፃረር ኾኖ በመገኘቱ፡ የውይይታችሁ ውጤት፡ መጨረሻው፡ እነሆ፡ ያው፡ እንዳየኸው፡ መራራው ፍሬ ኾኗል።

የአንተ፡ የኪዳናዊው አቋም፡ እግዚአብሔራዊው፡ የእውነትና የመንፈስ ቅዱስ ሲኾን፡ የእርሱ፡ የከሃዲው ግን፡ ዲያብሎሳዊው፡ የሐሰቱና የርኩሱ መንፈስ ስለኾነ፡ ኹለቱ፡ እንኳንስ፡ በእውን፡ ተቀራርበው ሊታረቁ ቀርቶ፡ በሩቁ፡ በኅሊና ሊተሳሰቡም እንኳ፡ ፈጽሞ አይቻላቸውም። (ዮሐ. ፮፥ ፵፩-፵፰። ፯፥ ፲፭-፲፯።)

፫ተኛ፡ "ሰአሊ ለነ ቅድስት!" የሚለው፡ የውዳሴ ማርያም አዝማች ቃል፡ በቅዱሱ ኪዳን ተዋሕዶ ሃይማኖታችን መሠረት፡ ተስተካክሎ፡ የሚጸለይበት፡ ኢትዮጵያኛው ይትበሃል፡ በግእዙ ዘይቤ ተጽፎ እንዲነበብ፡ ከኪዳናዊ አክሊሉ ጋር ያደረጋችሁት ፍሬያማ ጥረት፡ የሚደነቅ ኾኖ አግኝቼዋለሁ።

የእናንተ ትርጉም፡ በእኔ ዘንድ፡ ለኅትመት እየተሰናዳ ባለው፡ የጸሎት መጽሐፋችን ውስጥ፡ በግእዙ ከተዘጋጀው ድርሰት ጋር፡ በቅርብ፡ ተመሳሳይ ኾኖ ስላገኘሁት፡ በኹላችንም አድሮ በሚሠራው፡ በመንፈስ ቅዱስ ግብር መገረሜን፡ ሳልገልጽልህ አላልፍም። እርሱም፡ በኢትዮጵያኛው፡ "ቅድስት ሆይ! የእናትነት ምልጃሽ፡ የልጅሽን ይቅርታ ስላስገኘልን፡ እናወድስሻለን።" የሚለው ቃል፡ በግእዙ፡ "ንዌድሰኪ፡ አ ቅድስት! እስመ በትንባሌኪ ዘእም፡ ረከብነ ሣህለ ወልድኪ ዘለዓለም።" የሚል መኾኑ ነው።

በኢትዮጵያኛው፡ "ቅድስት ሆይ! ለምኒልን!"፤ በግእዙ ግን፡ "ሰአሊ ለነ ቅድስት!" የሚለው ዘይቤ፡ የፍጥረቱ ልመና፡ በተሟላው የምሕረት ልግሥና፡ የመልስ ስጦታውን አግኝቶ ባለበት፡ በአኹኑ ኹኔታ፡ ሊቀጥል እንደማይችል፡ በተለይ፡ ለእኛ ለኪዳናውያትና ለኪዳናውያን ግልጽ ነው። ምክንያቱም፡ ይኸው አዝማች ጸሎት፡ ዛሬ፡ በኢትዮጵያ የእግዚአብሔር መንግሥት ህልውና ውስጥ፡ የሰማይ አባታችንንና እናታችንን፡ በነፍስ፣ በሥጋና በመንፈስ እያመሰገንን፡ በፍጹም ነፃነትና ኹለንተናዊ ተድላ ደስታ ከምንኖርበት፡ የትንሣኤና የሰንበት ሕይወታችን ጋር ተስማምቶና ተዋሕዶ ሊኼድ ስለማይችል ነው።

አለዚያ፡ ያው፡ ወደአሪታዊነታችን መመለሳችንን፡ በእየራሳችን ማረጋገጣችን ይኾናል። በቀላል አነጋገር፡ "ታጥቦ ጭቃ!" ይኾናል።

ታኅሣሥ ፳፱ ቀን፣ ፳፻፯ ዓመተ ምሕረት።

በሰላመ እግዚአብሔርና በፍቅር ድንግል ማርያም፡ ከኪዳናዊው ቤተሰብህ ጋር ደኅና ኹኑ!

ኪዳናዊ ወንድምህና የአገልግሎት ባልደረባህ፡
ንቡረ እድ ኤርምያስ/ኒሩተ ወልድ።